

militie van welke wij reeds meedeelden dat zij door Samuel Zacharias Dormits geleid werd en dat zij in Rotterdam in de vroege ochtend van 7 augustus '42 een aanslag trachtte te plegen op een trein met Duitse militaire verlofgangers; Dormits werd enkele dagen na de sabotagepoging bij een razzia gearresteerd maar weer vrijgelaten doordat de *Sicherheitspolizei* zijn ware identiteit niet had kunnen vaststellen. Hij bezat namelijk een 'vermaakt' persoonsbewijs; zijn eigen foto stak er in maar het stond op naam van een Amsterdammer.

Wij noemden de Nederlandse Volksmilitie een communistische organisatie. Inderdaad, Dormits was communist en de kaderleden van de NVM waren dat eveneens, maar er waren in de NVM ook niet-leden van de CPN opgenomen. Was dat in overeenstemming met de directieven van de partijleiding? Wij zijn er niet zeker van. Onze indruk is veeleer dat Dormits, hoewel hij met de partijleiding in contact stond, in hoge mate zijn eigen gang gegaan is. Een feit is in elk geval dat hij de veiligheidsmaatregelen die over het algemeen in het communistisch milieu golden, sterk veronachtzaamde. Vier soorten groepen was hij gaan vormen: S-groepen voor sabotage, K-groepen ('knokploegen') om te 'knokken', O-groepen voor de opsporing van militaire gegevens en V-groepen voor de verspreiding van communistische lectuur en voor het aanwerven van nieuwe leden. Telkens vier tot zes personen vormden een 'patrouille', twee 'patrouilles' een 'groep', vier 'groepen' een 'afdeling'. Elke 'afdeling' telde dus acht 'patrouilles' met tezamen twee-en-dertig tot acht-en-veertig leden. Hoeveel 'afdelingen' er waren, weten wij niet. De meeste 'groepen' bestonden, schijnt het, uit Rotterdammers maar er was er ook één in Den Haag en er waren er minstens drie in Amsterdam waarvan één uit Joodse arbeidskrachten bestond bij de Hollandia Confectiefabrieken Kattenburg n.v. in Amsterdam-noord. Dormits had deze organisatie gedecentraliseerd kunnen opbouwen - hij deed het tegendeel: alle draden kwamen van de basis tot de top bij hem, de 'commandant', samen. Persoonlijk wenste hij over de aanneming van elk lid te beslissen. Voor aspirantleden moesten dus formulieren ingevuld worden. Daar stonden vragen op als: 'Is hij in militaire dienst geweest?' 'Komt hij voor straatgevechten in aanmerking?' 'Komt hij voor sabotage of voor knokploeg in aanmerking?' De namen en adressen van die aspirantleden waren veelal volledig ingevuld. Werden zij door Dormits aangenomen, dan kregen zij een cijfer. Patrouille-, groeps- en afdelingsleiders kregen een letter en Dormits wenste dat met betrekking tot elke actie op een gedrukt formulier een rapport ingeleverd werd waarop de desbetreffende letters en cijfers vermeld waren. De daarmee corresponderende namen en adressen tekende hij op lijsten aan. Al dat materiaal bewaarde hij op het adres waar hij